

Arrest

nr. 228 566 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Araure in de deelstaat Portuguesa.

In 2012 begon u samen met uw broer L. B., M. A. (...) (...) en enkele neven en nichten, deel te nemen aan activiteiten van de jongerenafdeling JDS van de oppositiepartij Un Nuevo Tiempo. Op 5 mei 2014 werd u officieel lid van deze partij en op 8 februari 2015 werd u binnen de partij verkozen als coördinatrice van studentenzaken voor uw regio. In deze hoedanigheid verspreidde u informatie over de activiteiten van de partij aan studenten.

Op 1 september 2016 nam u samen met uw broer deel aan een manifestatie in Aurare. Hierbij werden jullie door de colectivos aangevallen en door de ordediensten tegengehouden. Dankzij een neef, die bij de ordediensten werkt, konden jullie echter weglopen. Hierna zetten u en uw broer jullie politiek activisme op een laag pitje.

In maart 2017 verliet uw broer, die zelf ook nog verdere problemen kreeg omwille van zijn politiek activisme, Venezuela en trok hij naar de Dominicaanse Republiek.

Op 24 april 2017 besloot u om u als burger aan te sluiten bij een vreedzame manifestatie in uw buurt. Op een gegeven moment werd de manifestatie door colectivos aangevallen. Eén van hen viseerde u en sloeg u. Door tussenkomst van andere mannen bij de betoging wist u echter te ontkomen. Hierna ondernam u geen politieke activiteiten meer en kwam u nog nauwelijks buiten.

Na dit incident zag u geregeld een auto van de Sebin (de Venezolaanse inlichtingendienst) voor uw wijk staan. Twee keer achtervolgde deze wagen u toen u uw wijk verliet.

Op 20 juli 2017 was er een burgerstaking in uw wijk. Die dag vond ook uw diplomatieplechtigheid plaats. Toen u met uw moeder de stakingspost trachtte te passeren, werd jullie auto door een colectivo aangevallen. Uw moeder wist echter weg te rijden.

Hierna verhuisde u met uw moeder naar een andere wijk. De Sebin bleef u echter schaduwen. Daarom besloot u Venezuela te verlaten. Omdat u nog minderjarig was, regelde u met toestemming van uw moeder een huwelijk met de meerderjarige neef van een vriendin, G. O. (...), zodat u zich kon onttrekken.

In november 2017 trok u met G. (...) naar Buenos Aires, Argentinië. Na tien maanden werd u benaderd door uw broer, die regelde dat u naar Punta Cana kon komen, waar hij verbleef met jullie nicht B. F., Y. A. (...) ((...)). Samen met uw broer en nicht reisde u naar Europa.

Op 13 september 2019 kwamen jullie samen in België aan, waar u dezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: verschillende foto's waarbij u en uw broer en nicht worden afgebeeld bij politieke manifestaties en demonstraties; verschillende foto's van manifestaties en colectivos; verschillende kopieën van krantenartikels over de algemene situatie in uw regio; een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van het bewijs dat uw moeder geld ontving voor haar huis; een brief van de partij Un Nuevo Tiempo dd. 06.09.2019.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief. Bovendien heeft u gepoogd de autoriteiten te misleiden door valse informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven (zie verder).

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen hebt u Venezuela verlaten omdat u als gevolg van uw politiek activisme voor de jongerenafdeling van de oppositiepartij Un Nuevo Tiempo door de colectivos en de Venezolaanse inlichtingendiensten wordt vervolgd. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofdte sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en critici van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (zie IACHR, Situation of Human Rights in Venezuela: Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela - Country Report van december 2017, pag. 1; 6 t.e.m. 26; 84 t.e.m. 133, beschikbaar op <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Venezuela2018-en.pdf> of op <https://reliefweb.int> ; OCHCR, Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/VenezuelaReport2018_EN.pdf of op <https://reliefweb.int> ; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> ; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; en OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of

Venezuela, van juli 2019, beschikbaar op https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session41/Documents/A_HRC_41_18.doc of op <https://www.ochcr.org> blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groepering waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er sinds 2014 op regelmatige basis massademonstraties plaatsvinden gericht tegen het regime, die afgewisseld worden met spontane betogingen waarbij hoofdzakelijk geprotesteerd wordt tegen de daling van levensstandaard. Wanneer dergelijke massademonstraties plaatsvinden tracht de Venezolaanse regering deze hardhandig de kop in te drukken. Dit was ook het geval eind januari 2019. In nagenoeg iedere provincie vonden er toen tijdens en kort na de anti-regeringsbetogingen arbitraire arrestaties plaats en was er sprake van een disproportioneel gebruik van geweld. De overheid viseerde voorts jonge mannen afkomstig uit de armere buurten en wiens deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op social media. Na de poging tot staatsgreep van 30 april 2019 nam de repressie van politieke tegenstanders van de het Maduro-regime opnieuw toe. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

Uit het geheel van uw verklaringen en de door u neergelegde documenten wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u als coördinatrice voor Studentenzaken actief was bij de jongerenafdeling van Un Nuevo Tiempo en aan het feit dat u als gevolg hiervan door de colectivos en de Venezolaanse inlichtingendiensten (verder Sebin) wordt vervolgd.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u, hoewel u voor het CGVS verklaarde dat u sinds 5 mei 2014 lid was van Un Nuevo Tiempo en sinds 8 februari 2015 werd verkozen tot regionale coördinatrice van Studentenzaken van de jongerenafdeling van deze partij, voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van deze partij of haar jongerenwerking toen u werd gevraagd of u in een organisatie actief was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 11.10.2019, p. 4 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 27.09.2019, punt 3.4). U beantwoordde deze vraag bij de DVZ door te stellen dat u de jongeren steunde, maar dat u gezien uw minderjarigheid niet mee mocht (zie vragenlijst DVZ, punt 3.4). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u voor de DVZ geen details wou geven omdat er u werd gevraagd om een samenvatting te geven (zie C CVS, p. 7). Aangezien uit uw relaas blijkt dat u omwille van uw politiek activisme door de colectivos en de Sebin werd gevisieerd, maakt dit activisme de kern van uw asielrelaas uit en kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u de politieke organisatie waarvoor u actief was zou vermelden toen u hiernaar werd gevraagd bij de DVZ. Het feit dat u dit niet deed, doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor het CGVS met betrekking tot uw politiek activisme.

Uw geloofwaardigheid hieromtrent wordt verder in het gedrang gebracht door verdere tegenstrijdigheden en onduidelijkheden in uw verklaringen. Zo legde u geen eenduidige verklaringen af over het tijdstip waarop u politiek actief werd. Eerst verklaarde u dat u vanaf vijf mei 2014 begon deel te nemen aan activiteiten, om even later te stellen dat u al sinds 2012 aan activiteiten deelnam (zie CGVS, p. 4). Het is bovendien veelzeggend dat u, toen u gevraagd werd hoe oud u was toen u lid werd van de partij, op uw vingers moest tellen voor u een antwoord kon geven en niet spontaan kon antwoorden (zie CGVS, p. 6). Daarnaast moet nog worden opgemerkt dat u en uw broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over of hij zijn functie binnen de partij kreeg voor dan wel nadat u tot de partij was toegetreden. Zo stelde u dat uw broer zijn opdracht kreeg in de maand mei, enkele dagen nadat u lid werd (zie CGVS, p. 6). Nochtans verklaarde uw broer dat hij al op 7 maart 2014, en dus twee maanden voor u zelf lid werd van de partij, als jeugdcoördinator werd benoemd (zie notities persoonlijk onderhoud L. B. M. A. (...) dd. 10.10.2019, p. 7). Het is vreemd dat de verklaringen van u en uw broer op dit punt uiteen lopen, want zelfs al weet u niet meer exact wanneer hij zijn opdracht binnen de partij opnam, dan nog kan er redelijkerwijze worden verwacht dat jullie gelijklopende verklaringen zouden afleggen over of dit gebeurde voor dan wel nadat uzelf officieel toetrad tot de partij.

Bovendien legde u vage en tegenstrijdige verklaringen af over welke formaliteiten u moest doorlopen om lid te worden van de partij. Hiernaar gevraagd, verklaarde u in eerste instantie dat er een verkiezing plaatsvond, die gehouden werd door de oudere coördinatoren en de secretarissen van de partij (zie CGVS, p. 4). Gevraagd wie er dan deelnam aan deze verkiezingen, ontkende u echter dat er een verkiezing plaatsvond om lid te worden van de partij (zie CGVS, p. 5). Toen er hierna opnieuw gepolst werd hoe het vervoegen van de partij precies verliep, stelde u dat men een formeel lid wordt bij ontvangst van een lidkaart en een T-shirt van de partij (ibid.). Toen u vervolgens gevraagd werd of u een partijkaart heeft, antwoordde u echter ontkennend en verwees u enkel naar de brief die de partij op 6 september 2019, bijna twee jaar na uw vertrek uit Venezuela in november 2017, opstelde en die u voorlegt aan de Belgische asielinstanties om uw politiek activisme te staven (zie CGVS, p. 5.). Toen er vervolgens gevraagd werd wat er dan gebeurde op 5 mei 2014, de datum waarop u volgens uw eigen verklaring lid werd van de partij, verklaarde u eerst vreemd genoeg 'niets', om vervolgens te stellen dat u werd opgebeld met de mededeling dat u formeel was toegetreden tot de partij (ibid.). Toen u hierna gevraagd werd wie u dan belde, gaf u als antwoord dat dit de secretaris-generaal was, samen met de president van de partij en de president van de JDS (ibid.). Toen u hierna werd gevraagd of deze mensen u dan samen opbelden, stelde u dat dit niet het geval was en zei u dat u door de president van JDS werd uitgenodigd naar een bijeenkomst met hem en, de partijvoorzitter van Un Nuevo Tiempo en de partijsecretarissen, waarbij men u liet weten dat u officieel lid was van de partij (ibid.). Het feit dat u dergelijke uiteenlopende verklaringen aflegt over hoe u precies lid werd van de partij, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarnaast legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw politieke activiteiten in de periode na 24 april 2017, de datum waarop u door een colectivo werd aangevallen (zie CGVS, p. 15). Zo verklaarde u eerst dat u na dit voorval niet meer deelnam aan activiteiten en altijd moest thuisblijven (zie CGVS, p. 4). Toen u hierna letterlijk werd gevraagd of u na deze bedreiging in april 2017 nog aan een politieke activiteit hebt deelgenomen, antwoordde u ontkennend (ibid.). Het is dan ook bijzonder vreemd dat er in de door u voorgelegde brief van El Nuevo Tiempo, waarin uw activisme voor de partij beschreven staat, melding wordt gemaakt van het feit dat u uw medewerking verleende bij de gouverneursverkiezingen van 15 oktober 2017. Toen u tijdens uw onderhoud werd gevraagd wat uw rol was bij deze verkiezingen, verklaarde u dat u aan kruispunten flyers uitdeelde, hetgeen compleet tegenstrijdig is met uw verklaringen dat u in deze periode niet meer politiek actief was (zie CGVS, p. 14). Overigens wordt in de hierboven vermelde brief van de partij, geschreven dat u tot op heden actief bent voor de partij. Uzelf gaf ook aan dat de brief niet liet weten dat u al met uw activiteiten was gestopt (zie CGVS, p. 17). Het feit dat de inhoud van de brief van uw partij, het enige door u neergelegde document dat afkomstig is van uw partij, niet overeenkomt met uw verklaringen omtrent uw activisme voor deze partij, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw activisme en van de inhoud van deze brief.

Ook wordt opgemerkt dat het vreemd is dat u enerzijds stelde dat u niet meer buiten mocht komen na 24 april 2017, maar dat u anderzijds verklaarde dat u wel naar school bleef gaan en deelnam aan uw examens (zie CGVS, p. 4 en p. 10-11). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat wel nog naar de les kon gaan maar niemand meer kon gaan bezoeken (zie CGVS, p. 11). Aangezien uw politieke activiteiten voor El Nuevo Tiempo zich volgens uw verklaringen voornamelijk in uw school afspeelden, waar u voor de partij informatie verschaftte aan de studenten en flyers uitdeelde, is het echter vreemd dat u net deze verplaatsing dagelijks bleef maken (zie CGVS, p. 6 en p. 11). Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen dat u zich, naast uw schoolactiviteiten, wel degelijk nog buitenshuis begaf. Zo verklaarde u dat u en uw moeder op 20 juli 2017, ondanks het feit dat er zich een burgerstaking voordeed in uw wijk en die met obstakels was afgezet, naar uw diploma-uitreiking trokken, zelfs nadat de colectivos jullie autoruit hadden verbijzeld (zie CGVS, p. 16). Indien u werkelijk al twee keer door de colectivos werd aangevallen en persoonlijk werd geïnterviewd, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u voorzichtiger zou zijn en deze verplaatsing op een dergelijke dag, wanneer jullie wijk door de colectivos in de gaten wordt gehouden, niet zou maken. Bovendien verklaarde u zelf dat u uw diploma op de uitreiking zelfs niet in ontvangst nam, hetgeen deze verplaatsing nutteloos maakte (zie CGVS, p. 16).

Bovendien gaf u aan dat u de deur uitging om spullen, zoals uw airco en tv, te verkopen en verklaarde u ook dat u twee keer zelf uw wijk uit ging toen u door de Sebin werd gevolgd (zie CGVS, p. 11 en 16). Eén keer trok u trouwens expres uw wijk uit toen u dacht dat de Sebin voor uw wijk stond om te zien of ze u zouden volgen (zie CGVS, p. 16). Indien u werkelijk dacht dat u werd geschaduwd door de Sebin en vreesde te worden gedood als een gevolg hiervan, is het vreemd dat u dergelijke verplaatsingen zou maken (zie CGVS, p. 17). Wat betreft de schaduwacties van de Sebin, dient overigens te worden opgemerkt dat u ook in dit verband tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. Voor het CGVS verklaarde u immers dat u ook al op uw oude adres in Aurare door de Sebin in de gaten werd gehouden en dat dit niet veranderde toen u naar uw nieuwe adres verhuisde (zie CGVS, p. 16). Voor de DVZ verklaarde u

echter dat u zich pas kort na uw verhuis bewust werd van het feit dat u werd geobserveerd door mensen van Sebin (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5).

Ten slotte wordt opgemerkt dat u volgens uw verklaringen nooit werd gearresteerd door de Venezolaanse autoriteiten. Indien de Venezolaanse autoriteiten u werkelijk vervolgden wegens uw politiek activisme, is het vreemd dat ze u nooit hebben gearresteerd. Zelfs na uw vermeende politiek activisme, werd u door diezelfde autoriteiten in april 2017 een paspoort en in augustus 2017 een identiteitskaart uitgereikt (zie verklaring DVZ dd. 27.09.2019, punt 23). Vervolgens bent u in oktober 2017 voor de wet gehuwd, zoals blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde huwelijksakte (zie CGVS, p. 8). Ook kon u op legale wijze uw land verlaten om naar Argentinië te gaan (zie verklaring DVZ, punt 31). Uit dit alles blijkt dat u niet door de Venezolaanse autoriteiten werd geviséerd. Bovendien wordt opgemerkt dat er volgens uw moeder sinds uw vertrek in november 2017 tot op heden geen nieuwe ontwikkelingen zijn gebeurd met betrekking tot de problemen van u en uw broer (zie CGVS, p. 10).

De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Wat betreft de foto's waarop u staat afgebeeld bij functionarissen van de partij Un Nuevo Tiempo en tijdens deelnames aan manifestaties en demonstraties, dient ten eerste te worden benadrukt dat het gegeven dat u aan deze activiteiten deelnam en dat u in contact stond met leden van Un Nuevo Tiempo niet wordt betwist. Uit deze foto's kan echter niet worden afgeleid dat u de functie van coördinatrice van studentenzaken van deze partij uitoefende of dat u als gevolg van uw politieke activiteiten persoonlijk door de colectivos of door de Sebin werd vervolgd. Wat betreft de foto's waarop u niet staat afgebeeld wordt dan weer benadrukt dat deze bezwaarlijk kunnen gebruikt worden om uw politiek activisme aan te tonen of om aan te tonen dat u als gevolg hiervan vervolgd werd. In verband met de verschillende krantenartikelen die u neerlegt dient dan weer te worden opgemerkt dat u in deze stukken niet wordt vermeld en dat u ze louter neerlegt om de algemene situatie in uw regio en in Venezuela als geheel te schetsen. Uit deze stukken kan dus evenmin worden opgemaakt dat u persoonlijk werd vervolgd. Wat betreft uw geboorte- en huwelijksakte wordt opgemerkt dat deze stukken enkel informatie bevatten omtrent uw identiteit en nationaliteit, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Wat betreft de kopie van het betalingsbewijs dat u neerlegt, blijkt enkel dat uw moeder geld ontving voor de verkoop van haar huis in Araure, hetgeen evenmin in deze beslissing ter discussie staat.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw deelname aan politieke manifestaties en demonstraties georganiseerd door El Nuevo Tiempo of andere oppositiepartijen niet zichtbaar en/of bekend was voor de Venezolaanse autoriteiten.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de Colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld, heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Venezuela zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft de verzoeken om internationale bescherming van uw broer L. B., M. A. (...) (...) en uw nicht B. F., Y. A. (...) (...), dient er te worden gesteld dat er uit uw verklaringen voor het CGVS niet kan worden afgeleid dat u omwille van de beweerdde activiteiten van uw broer in Venezuela problemen zou hebben gekend. Evenmin kan er op basis van deze verklaringen worden gesteld dat u omwille van diens activiteiten een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.1. Verzoekende partij betwist vooreerst de motivering in de bestreden beslissing dat het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet kan volstaan om erkend te worden als vluchteling. Zij meent dat zulks geenszins ondersteund wordt door de informatie waarnaar verwerende partij verwijst. Verzoekende partij wijst erop dat uit deze informatie immers blijkt dat de overheid deelnemers aan betogingen en manifestaties doelbewust blootstelt aan hardhandig politieoptreden, arbitraire aanhoudingen en gerechtelijke vervolging met als doel om haar macht te handhaven. Verzoekende partij onderstreept dat “(i)n strijd met hetgeen het CGVS alsnog probeert voor te houden het niet louter jonge mannen (betreft), wiens deelname aan de protesten zichtbaar was”.

2.2.3.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing geenszins wordt gemotiveerd dat “louter jonge mannen, wiens deelname aan de protesten zichtbaar was” het slachtoffer werden van dergelijke arbitraire arrestaties en gewelddaden vanwege de Venezolaanse ordediensten, zoals verzoekende partij voorhoudt. Desbetreffend argument van verzoekende partij berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Er wordt in de bestreden beslissing slechts opgemerkt dat de Venezolaanse overheid, naast het feit dat zij hardhandig optreden bij massademonstraties, jonge mannen viseert afkomstig uit de armere buurten en wiens deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op *social media*.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij met haar betoog op geen enkele wijze de motivering van verwerende partij dat nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Venezuela sprake is van een *systematische* vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten, *in concreto* in een ander daglicht stelt. Het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela kan op zich dan ook niet volstaan om erkend te worden als vluchteling en een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming in hoofde van verzoekende partij, waarvan op zich niet betwist wordt dat zij deelnam aan manifestaties en demonstraties en dat zij in contact stond met leden van *Un Nuevo Tiempo*, blijft derhalve noodzakelijk.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij verklaart dat zij Venezuela heeft verlaten omdat zij als gevolg van haar politiek activisme voor de jongerenafdeling van de oppositiepartij *Un Nuevo Tiempo* door de *colectivos* van de Venezolaanse inlichtingendiensten wordt vervolgd. In de bestreden beslissing wordt evenwel op uitgebreide wijze vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekende partij als coördinatrice voor Studentenzaken actief was bij de jongerenafdeling van *Un Nuevo Tiempo* en aan het feit dat zij als gevolg hiervan door de *colectivos* en de Venezolaanse inlichtingendienst (verder *Sebin*) wordt vervolgd. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat (i) verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van het feit dat zij sinds 5 mei 2014 lid was van *Un Nuevo Tiempo* en sinds 8 februari 2015 werd verkozen tot regionale coördinatrice van Studentenzaken van de jongerenafdeling van deze partij toen zij gevraagd werd of zij in een organisatie actief was; (ii) verzoekende partij geen eenduidige verklaringen aflegt over het tijdstip waarop zij politiek actief werd; (iii) verzoekende partij en haar broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over of hij zijn functie binnen de partij kreeg voor dan wel nadat verzoekende partij tot de partij was toegetreden; (iv) verzoekende partij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke formaliteiten zij moest doorlopen om lid te worden van de partij; (v) verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar politieke activiteiten in de periode na 24 april 2017, de datum waarop zij door een *colectivo* werd aangevallen; (vi) verzoekende partij enerzijds verklaart dat zij niet meer buiten mocht komen na 24 april 2017, maar anderzijds aangeeft dat zij wel naar school bleef gaan en deelnam aan haar examens, en bovendien uit haar verdere verklaringen blijkt dat zij zich, naast haar schoolactiviteiten, wel degelijk nog buitenshuis begaf; (vii) verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de schaduwwacties van de *Sebin*; en, ten slotte (viii) het vreemd is dat de Venezolaanse autoriteiten haar nooit hebben gearresteerd indien zij verzoekende partij werkelijk zouden vervolgen wegens haar politiek activisme, dat zij zelfs aan verzoekende partij, na haar vermeend politiek activisme, in april 2017 nog een paspoort en in augustus 2017 een identiteitskaart uitreikten, dat verzoekende partij in oktober 2017 nog zonder problemen voor de wet kon huwen en dat verzoekende partij op legale wijze haar land kon verlaten om naar Argentinië te gaan. Deze omstandig uitgewerkte vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete argumenten bijbrengt die deze vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. Wat betreft de vaststelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van het feit dat zij sinds 5 mei 2014 lid was van *Un Nuevo Tiempo* en sinds 8 februari 2015 werd verkozen tot regionale coördinatrice van Studentenzaken van de jongerenafdeling van deze partij toen haar

gevraagd werd of zij in een organisatie actief was, meent verzoekende partij dat rekening moet worden gehouden met de omstandigheden waarin dit interview plaatsvond en met het gegeven dat zij niet begreep wat er van haar verwacht werd.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat aan verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk volgende vraag werd gesteld *“Was u actief in een organisatie (of vereniging, partij)? Welke organisatie? Wat was uw functie en uw activiteiten? In welke periode was u actief? Wat is het verband met het risico of de vrees bij terugkeer?”* (administratief dossier, stuk 7, vragenlijst CGVS, punt 3.3). Er mag dan ook redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht worden dat zij in dit kader gewag zou hebben gemaakt van het feit dat zij sinds 5 mei 2014 lid was van *Un Nuevo Tiempo* en sinds 8 februari 2015 werd verkozen tot regionale coördinatrice van Studentenzaken van de jongerenafdeling van deze partij en niet slechts vaagweg zou stellen dat ‘ze de jonge studenten steunde doch gezien haar minderjarigheid niet mee naar activiteiten mocht’.

2.2.6.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen eenduidige verklaringen aflegt over het tijdstip waarop zij politiek actief werd, stelt verzoekende partij dat aanvankelijk gepeild werd naar de aanvang van haar lidmaatschap voor de partij en niet naar de aanvang van haar politieke activiteiten en dat zij hierop correct antwoordde dat zij lid was sinds 2014, dat verwerende partij vervolgens haar woorden verdraait en stelt dat zij verklaard zou hebben dat zij pas politiek actief werd vanaf mei 2014, waarop verzoekende partij terecht verduidelijkte dat zij slechts had aangegeven dat zij sinds mei 2014 lid was van de partij, maar niet dat zij sinds dan politieke activiteiten deed, en dat zij reeds sinds 2012 aan politieke activiteiten deed.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, verzoekende partij wel degelijk aanvankelijk uitdrukkelijk aangaf dat zij sinds 5 mei 2014 deelnam aan activiteiten voor de partij (*“Bent u zelf ook aangesloten geweest bij die beweging? Ja. – Vanaf wanneer? Sinds mei 2014 nam ik deel aan activiteiten, maar ik werd uitgekozen als coördinatrice, samen met andere coördinatoren, ouderen, vanaf februari 2015.”* (administratief dossier, stuk 5, notities CGVS d.d. 11/10/2019, p. 4)), om vervolgens dan weer te stellen dat dit de datum is waarop zij effectief lid werd van de partij en dat zij reeds sinds 2012 deelnam aan activiteiten voor de partij (notities CGVS, p. 4). De Raad wijst erop dat van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over het moment vanaf wanneer zij deelnam aan activiteiten voor de partij, het moment van haar effectieve lidmaatschap van de partij en het moment dat zij verkozen werd als coördinatrice, en dat zij deze zaken niet door elkaar zou halen.

2.2.7.1. Voorts oppert verzoekende partij dat haar niet kan worden verweten dat zij zich niet meer herinnerde dat haar broer coördinator werd van de partij in maart 2014 en dat zij dacht dat dit in mei 2014 was. Immers was zij toen slechts dertien jaar oud. Bovendien blijkt uit een rapport van UNHCR dat data het minst worden opgeslagen in het geheugen waardoor het niet kan verbazen dat zij de correcte datum niet meer weet.

2.2.7.2. De Raad bemerkt evenwel dat verwerende partij geenszins van verzoekende partij verwacht dat zij de exacte datum zou kunnen zeggen waarop haar broer als jeugdcoördinator werd benoemd, doch wel dat zij correct zou kunnen aanduiden of dit gebeurde voor dan wel nadat zijzelf officieel toetrad tot de partij. Verzoekende partij verklaarde evenwel dat haar broer jeugdcoördinator werd in de maand mei, enkele dagen nadat zij lid werd, terwijl haar broer aangaf dat hij al op 7 maart 2014, en dus twee maanden voor verzoekende partij zelf lid werd van de partij, als jeugdcoördinator werd benoemd. Het is geenszins onredelijk om van verzoekende partij te verwachten dat zij weet of haar broer als jeugdcoördinator werd benoemd voor dan wel nadat zijzelf officieel toetrad tot de partij. Haar jonge leeftijd op dat moment (dertien jaar) doet hieraan geen enkele afbreuk.

2.2.8.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat zij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over welke formaliteiten zij moest doorlopen om lid te worden van de partij, voert verzoekende partij aan dat, toen haar hieromtrent vragen werden gesteld, zij niet goed begreep of verwerende partij doelde op het lidmaatschap dan wel op haar functie als studentencoördinatrice. Deze verwarring vloeit voort uit de vraagstelling van verwerende partij die te vaag was.

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de desbetreffende vraagstelling van verwerende partij wel degelijk duidelijk was en geenszins voor interpretatie vatbaar was (notities CGVS, p. 4-5). De Raad is van oordeel dat van iemand als verzoekende partij, die voorhoudt officieel lid te zijn van een partij en nadien verkozen te zijn als

coördinatrice, verwacht mag worden dat zij eenduidige en doorleefde verklaringen kan afleggen over de wijze waarop zij lid is geworden en dit niet zou verwarren met de procedure waarmee zij verkozen werd als coördinatrice. Wederom doet haar jonge leeftijd hieraan geen enkele afbreuk. Haar vage en tegenstrijdige verklaringen over welke formaliteiten zij moest doorlopen om lid te worden van de partij, ondergraven dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden lidmaatschap van de partij en bijgevolg tevens van haar beweerde functie als studentencoördinatrice van die partij.

2.2.9.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar politieke activiteiten in de periode na 24 april 2017, de datum waarop zij door een *colectivo* werd aangevallen, aangezien zij eerst ontkende dat zij na deze bedreiging in april 2017 nog aan een politieke activiteit heeft deelgenomen, doch nadien dan weer verklaarde dat zij bij de gouverneursverkiezingen van 15 oktober 2017 aan kruispunten flyers uitdeelde, bemerkt verzoekende partij dat de campagne voor de gouverneursverkiezingen evenwel reeds begon in 2016 en dat de gouverneursverkiezingen normaal in december 2016 zouden plaatsvinden, doch werden uitgesteld naar mei 2017 en nadien naar oktober 2017. Haar verklaring dat zij bij de gouverneursverkiezingen flyers uitdeelde is dan ook geenszins tegenstrijdig met haar verklaring dat zij na 24 april 2017 geen politieke activiteiten meer had.

2.2.9.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij duidelijk verklaarde dat zij bij de verkiezingen van oktober 2017 flyers voor gouverneurskandidate Maria Beatriz Martinez uitdeelde (notities CGVS, p. 14). *Post factum* stellen dat zij enkel in 2016 hielp met de campagne van gouverneurskandidate Maria Beatriz Martinez, en toen flyers uitdeelde, aangezien de verkiezingen normaal moesten plaatsvinden eind 2016, komt dan ook allerminst overtuigend over.

2.2.10.1. In verband met de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij enerzijds stelde dat zij niet meer buiten mocht komen na 24 april 2017, maar anderzijds verklaarde dat zij wel naar school bleef gaan en deelnam aan haar examens en bovendien uit haar verdere verklaringen blijkt dat zij zich, naast haar schoolactiviteiten, wel degelijk nog buitenshuis begaf, stelt verzoekende partij dat zij zich beperkte tot verplaatsingen naar haar school en dat uit het feit dat zij na de aanval op 20 juli 2017 verhuisde naar een ander deel van de stad duidelijk blijkt dat zij zich niet lichtzinnig gedroeg maar daarentegen voorzorgsmaatregelen nam om zichzelf in veiligheid te stellen.

2.2.10.2. De Raad bemerkt vooreerst dat, daar waar verzoekende partij stelt dat zij zich beperkte tot verplaatsingen naar school, verwerende partij in de bestreden beslissing reeds terecht opmerkt dat aangezien de politieke activiteiten voor *El Nuevo Tiempo* zich volgens haar verklaringen voornamelijk in haar school afspeelden, waar zij voor de partij informatie verschaftte aan de studenten en flyers uitdeelde, het vreemd is dat verzoekende partij net deze verplaatsing dagelijks bleef maken. Daarenboven blijkt uit haar verklaringen dat zij zich ook naast haar schoolactiviteiten nog buitenshuis begaf. Zo wordt door verwerende partij gemotiveerd dat verzoekende partij en haar moeder op 20 juli 2017, ondanks het feit dat er zich een burgerstaking voordeed in hun wijk en die met obstakels was afgezet, naar de diploma-uitreiking van verzoekende partij trokken, zelfs nadat de *colectivos* hun autoruit hadden verbijzeld, en dit terwijl uit haar verklaringen bovendien blijkt dat deze verplaatsing nutteloos was aangezien verzoekende partij haar diploma op de uitreiking zelfs niet in ontvangst nam. Dergelijk gedrag doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar bewering dat zij al twee keer door de *colectivos* zou zijn aangevallen en persoonlijk werd geïdoleerd. Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat verzoekende partij ook de deur uitging om spullen, zoals haar airco en tv, te verkopen en dat zij ook twee keer zelf haar wijk zou zijn uitgegaan toen zij door de *Sebin* werd gevolgd. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat indien verzoekende partij werkelijk dacht dat zij werd geschaduwd door de *Sebin* en vreesde te worden gedood als een gevolg hiervan, zij dergelijke verplaatsingen zou maken. Het door haar gestelde gedrag staat dan ook volledig haaks op haar beweerde vrees voor de *colectivos* en de *Sebin*.

2.2.11. Verder is de Raad van oordeel dat ook uit het feit dat verzoekende partij nooit effectief werd gearresteerd door de Venezolaanse autoriteiten, dat haar in april 2017 een paspoort en in augustus 2017 een identiteitskaart werd uitgereikt, dat zij in oktober 2017 er voor de wet kon huwen en dat zij op legale wijze haar land kon verlaten om naar Argentinië te gaan, duidelijk blijkt dat zij geenszins door de Venezolaanse autoriteiten werd geïdoleerd. Verzoekende partij beperkt zich in dit verband tot de blote bewering dat zij haar paspoort verkreeg door middel van het betalen van smeergeld. Zelfs indien dit zo zou zijn verlopen, wijst de Raad erop dat dit hoe dan ook geen afbreuk doet aan de overige vaststellingen, met name dat verzoekende partij nooit effectief gearresteerd werd door de Venezolaanse

autoriteiten, terwijl zij hiertoe meermaals de kans hadden, dat zij er voor de wet kon huwen en zich zo kon ontvoogden teneinde het land te kunnen verlaten (notities CGVS, p. 8), en dat zij op legale wijze haar land kon verlaten om naar Argentinië te gaan. Hieruit blijkt duidelijk dat zij niet persoonlijk gevisieerd werd door de Venezolaanse autoriteiten. Daarnaast verklaarde verzoekende partij ook dat er volgens haar moeder sinds haar vertrek in november 2017 tot op heden geen nieuwe ontwikkelingen zijn gebeurd met betrekking tot de problemen van verzoekende partij en haar broer (notities CGVS, p. 10). Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift hieromtrent opmerkt dat dit logisch is aangezien zij beiden het land hebben verlaten, merkt de Raad evenwel op dat het louter gegeven dat zij het land hebben verlaten niet betekent dat er zich dienaangaande geen nieuwe ontwikkelingen zouden kunnen voordoen, temeer nu hun moeder zelf nog steeds in haar huis in Aurare woont (notities CGVS, p. 9). Het gegeven dat er zich geen nieuwe ontwikkelingen voordeden sinds het vertrek van verzoekende partij in november 2017, bevestigt het gegeven dat verzoekende partij geenszins persoonlijk gevisieerd wordt door de Venezolaanse autoriteiten.

2.2.12. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat de kans groot is dat zij bij haar terugkeer naar Venezuela nog meer politieke activiteiten zal ontwikkelen, zoals ook haar broer en nicht hebben gedaan, meent de Raad dat gezien de ingeroepen vrees van verzoekende partij omwille van 'eventuele toekomstige politieke activiteiten' enkel gebaseerd is op louter hypothetische gronden, er geenszins sprake is van een gegronde actuele vrees voor vervolging.

2.2.13.1. Ter staving van haar lidmaatschap van de partij *Un nuevo Tiempo* en van haar functie als coördinatrice van studentenzaken van die partij voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een attest van de politieke partij waarin haar lidmaatschap en haar functie als coördinatrice bevestigd worden en tevens foto's waarop haar activiteiten als studentencoördinatrice zichtbaar zijn (bijlage 3).

2.2.13.2. De Raad stelt evenwel vast dat deze stukken (bijlage 3 van het verzoekschrift) geenszins van aard zijn het lidmaatschap van verzoekende partij van de partij *Un nuevo Tiempo* en haar functie als coördinatrice van studentenzaken van die partij aan te tonen.

Wat betreft het bijgebrachte attest, dat zou zijn opgesteld op 9 februari 2015, meent de Raad dat hieraan geen enkele bewijswaarde kan worden verleend, nu het slechts een fotokopie betreft die gemakkelijk door knip- en plakwerk nagmaakt en vervalst kan worden. De Raad stelt bovendien vast dat de handtekening op het document van de voorzitter van de verkiezingscommissie, J. O. P., een identieke kopie is van de handtekening van J. O. P. die geplaatst is op de door haar bijgebrachte brief van de partij d.d. 6 september 2019 (administratief dossier, stuk 10, map documenten, doc. 1). Zo dient te worden vastgesteld dat de handtekening op precies dezelfde plaatsen de voorgedrukte naam doorkruist, dat de letters exact hetzelfde zijn gevormd en dat ook de streep onder de handtekening precies hetzelfde werd geplaatst. De Raad acht het geenszins aannemelijk dat op een document dat opgesteld zou zijn in 2015 een geheel identieke handtekening, ook wat betreft de plaatsing ervan ten aanzien van de voorgedrukte tekst, staat als op een document dat in 2019 zou zijn opgesteld, ook al is deze handtekening geplaatst door dezelfde persoon. Het bijgebrachte attest is dan ook duidelijk het resultaat van knip- en plakwerk. De Raad is van oordeel dat het gegeven dat verzoekende partij zich bedient van een duidelijk vervalst document verder afbreuk doet aan haar algehele geloofwaardigheid.

Inzake de foto's die haar activiteiten als studentencoördinatrice moeten aantonen, stelt de Raad vast dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent, uit deze foto's op geen enkele manier kan worden afgeleid dat verzoekende partij de functie van coördinatrice van studentenzaken van de partij *Un Nuevo Tiempo* uitoefende.

2.2.14. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog foto's voegt van haar activiteiten sinds 2012 (bijlage 4), bemerkt de Raad dat de deelname van verzoekende partij aan politieke manifestaties en demonstraties georganiseerd door *El Nuevo Tiempo* of andere oppositiepartijen niet betwist wordt. Uit deze foto's, die dateren uit 2012 en 2013, kan echter op geen enkele wijze worden afgeleid dat verzoekende partij sinds februari 2015 de functie van coördinatrice van studentenzaken van deze partij uitoefende of dat zij als gevolg van haar politieke activiteiten persoonlijk door de *colectivos* of door de *Sebin* werd vervolgd. De Raad benadrukt dat, daar verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat haar deelname aan politieke manifestaties en demonstraties georganiseerd door *El Nuevo Tiempo* of andere oppositiepartijen niet zichtbaar en/of bekend was voor de Venezolaanse autoriteiten.

2.2.15. Wat betreft nog het betoog van verzoekende partij dat zij bij terugkeer naar Venezuela dreigt vervolgd te worden omwille van de politieke activiteiten van haar familieleden, benadrukt de Raad dat, gelet op de vaststelling dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar komst naar België vervolgd is geweest door de Venezolaanse autoriteiten, er uit de verklaringen van verzoekende partij niet kan worden afgeleid dat zij omwille van de beweerde activiteiten van haar familieleden in Venezuela problemen zou hebben gekend of dat zij omwille van hun activiteiten een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont dan ook op geen enkele manier *in concreto* aan dat zij louter omwille van de politieke activiteiten van haar familieleden bij terugkeer naar Venezuela dreigt te worden vervolgd.

2.2.16. Daar waar verzoekende partij ten slotte nog verwijst naar de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM is. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92). Verzoekende partij dient dan ook aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat zij in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in haar elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Verzoekende partij, die overigens pas in haar verzoekschrift voor het eerst de algemene socio-economische situatie in haar land van herkomst opwerpt als reden waarom zij niet kan terugkeren naar Venezuela, toont zulks op geen enkele manier *in concreto* aan. De Raad wijst er overigens op dat toen verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd werd of zij ooit financiële problemen in Venezuela kenden, door haar geantwoord werd dat haar moeder haar tot aan haar vertrek kon onderhouden en tevens haar schoolgeld – verzoekende partij ging naar een privéschool – kon betalen. Tevens gaf verzoekende partij aan dat haar moeder nog steeds in haar huis in Aurare woont, nog steeds handelaar is en “*vanalles*” verkoopt (notities CGVS, p. 9 en 11). Uit niets blijkt dan ook dat verzoekende partij, indien zij zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

2.2.17. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.18. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: “*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het*

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli

2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en

sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de Colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld, heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Venezuela zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.". Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.19. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT